

V OORWOORD

1 jaar na de viering van 20 jaar Payoke gaan we terug naar “business as usual” en we maken een balans op van het voorbije werkingsjaar. Het resultaat daarvan vindt U in het 21ste jaarverslag, gegoten in keurige tabellen en grafieken.

Vergis U echter niet: achter elk van deze getalletjes schuilt een mens met zijn of haar verhaal; droevig, onthutsend, ontroerend of soms gelinkt aan grappige situaties.

Het voorbije jaar werd eens te meer beroep gedaan op onze expertise en onze ervaring. De nationale en internationale uitstraling van onze organisatie blijft immers zeer groot.

We moeten ons echter bewust blijven van het feit dat de strijd zeker nog niet gestreden is : er blijft nog veel werk te doen.

Zo ontbreekt het ons nog steeds aan een goede datacollectie, al zijn er door vele actoren al verschillende initiatieven genomen.

Bovendien blijft er het probleem van de communicatie tussen het beleid en de mensen die het veldwerk verrichten, ook wordt de rol van de lokale politie hier zeer onterecht zwaar onderschat.

Samen met een team van gemotiveerde medewerkers durven we dan ook met de Raad van Bestuur de uitdaging aan om in de toekomst onze verantwoordelijkheden op te nemen in de strijd tegen mensenhandel.

Het is ook langs deze weg dat wij iedereen die ons steunt of gewoon een warm hart toedraagt wensen te bedanken.

Patsy Sörensen
Directeur

Jan Broers
Voorzitter van de Raad van Bestuur

I NHOUD

Voorwoord	1
Inhoud	3
1. Profielen slachtoffers	4
2. Juridische begeleiding	12
3. Verblijfsdocumenten	16
4. Opvanghuis Asmodee	19
5. Internationale samenwerking	22
6. Psychosociale begeleiding	26
Nawoord	31

1 PROFIELEN SLACHTOFFERS

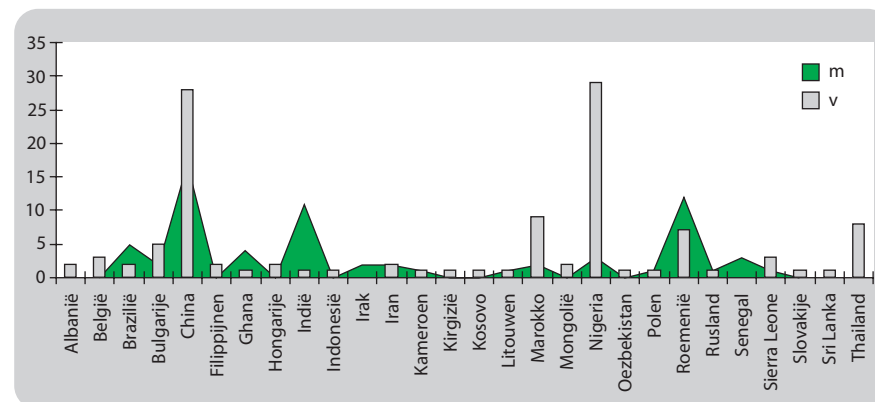
1.1 BEGELEIDINGEN DOORHEEN 2008

Doorheen 2008 werden bij Payoke 184 slachtoffers mensenhandel begeleid; dit gaat zowel over begeleidingen die voor 2008 werden opgestart als over begeleidingen die in de loop van het jaar 2008 werden opgestart.

Binnen de begeleidingen tellen we 28 verschillende nationaliteiten. De top drie wordt aangevoerd door China (45), gevolgd door Nigeria (32) en Roemenië (19).

Nationaliteit	m	v
Albanië		2
België		3
Brazilië	5	2
Bulgarije	2	5
China	17	28
Filippijnen		2
Ghana	4	1
Hongarije		2
Indië	11	1
Indonesië		1
Irak	2	
Iran	2	2
Kameroen	1	1
Kirgizië		1
Kosovo		1
Litouwen	1	1
Marokko	2	9
Mongolië		2
Nigeria	3	29
Oezbekistan		1
Polen	1	1

Roemenië	12	7
Rusland	1	1
Senegal	3	
Sierra Leone	1	3
Slovakije		1
Sri Lanka		1
Thailand		8
Totaal:	68	116

1.2 BEGELEIDINGEN DOORHEEN 2008 PER AARD VAN UITBUITING

Van de 184 begeleidingen zijn 74 personen slachtoffer van seksuele, 95 personen slachtoffer van economische uitbuiting, en 13 personen van smokkel.

Net zoals vorig jaar telt China de meeste slachtoffers van economische uitbuiting en Nigeria van seksuele. In vergelijking met vorig jaar is er wel een sterke stijging van het aantal slachtoffers van economische exploitatie merkbaar. Ongeveer de helft van de mensen die begeleid worden door onze diensten zijn het slachtoffer geworden van economische uitbuiting.

Sinds 10 augustus 2005, wordt met het nieuwe artikel 433 quinquies van het Strafwetboek, mensenhandel met het oog op economische exploitatie expliciet geïndiceerd. Het gaat dan om de werving, het vervoer, de overbrenging, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem ten zijnde "deze persoon aan het werk te zetten of te laten zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid". De toestemming van de persoon met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting is van geen belang.

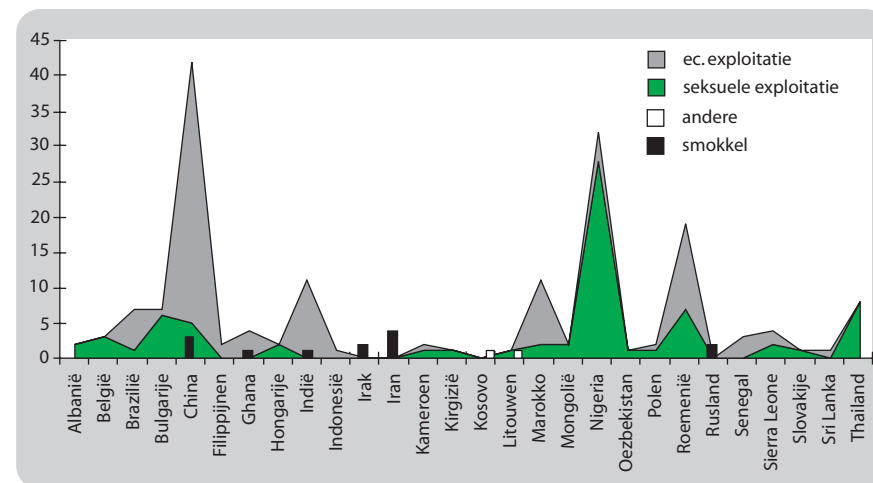
Uit de cijfers van 2008 blijkt duidelijk dat deze 'nieuwe' wet meer dan noodzakelijk was. Dit misdrijf kent namelijk vele gezichten waar niet alleen clandestiene arbeidsmigranten het slachtoffer van worden. Ook de rechten van legale arbeidsmigranten worden vaak geschonden; de loon- en arbeidsvoorwaarden worden niet gerespecteerd, de sociale documenten ontbreken, men komt terecht in situaties die niet stroken met de welzijnsreglementering, of de reglementering over veiligheid en gezondheid, men krijgt het statuut van schijnzelfstandige aangemeten, ...

Vooraf deze laatste vorm van misbruik is in opgang. Het gebeurt vrij vaak dat buitenlandse personen hier samen met iemand van Belgische nationaliteit een vennootschap oprichten. Ze investeren een bepaald bedrag en krijgen enkele aandelen, maar zijn in feite volledig afhankelijk van die Belgische persoon, dit zowel op vennootschapsrechtelijk als arbeidsrechtelijk vlak. Iemand inschrijven als werknemer is namelijk duur en bovendien is men dan gebonden door de strikte bepalingen van de Arbeidswet. Vandaar de verleiding om op 'zelfstandige basis' te gaan werken, dat is goedkoper en flexibeler.

Waar het meestal om draait zijn de sociale lasten. De werkgever is verplicht aan de RSZ de sociale zekerheidsbijdragen te betalen voor de werknemer. De zelfstandige dient zelf zijn sociale bijdragen rechtstreeks aan de RSVZ te betalen. De 'zelfstandige werknemer' is hier meestal niet van op de hoogte en komt bij de eindafrekening vaak bedrogen uit en merkt dat hij eigenlijk voor niets heeft gewerkt. Het fenomeen van schijnzelfstandige is vrij bekend in verschillende bedrijfssectoren, onder meer in de bouwsector.

Nationaliteit	seks. exploitatie	ec. exploitatie	smokkel	andere
Albanië	2			
België	3			
Brazilië	1	6		
Bulgarije	6	1		
China	5	37	3	
Filippijnen		2		
Ghana		4	1	
Hongarije	2			
Indië		11	1	
Indonesië		1		
Irak			2	
Iran			4	
Kameroen	1	1		
Kirgizië	1			

Kosovo				1
Litouwen	1			1
Marokko	2	9		
Mongolië	2			
Nigeria	28	4		
Oezbekistan	1			
Polen	1	1		
Roemenië	7	12		
Rusland			2	
Senegal		3		
Sierra Leone	2	2		
Slovakije	1			
Sri Lanka		1		
Thailand	8			
Totaal:	74	95	13	2

1.3 AANMELDINGEN VERSUS OPGESTARTE BEGELEIDINGEN

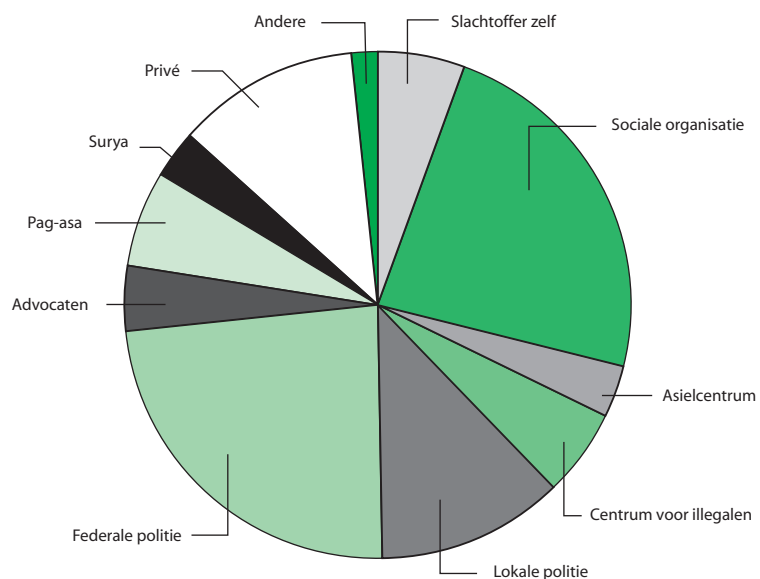
In 2008 kwamen er 213 aanmeldingen binnen bij Payoke. Deze personen werden ons doorverwezen vanuit verschillende instanties. Niet alle hebben tot een opstart van begeleiding geleid, daar een aantal aanmeldingen een andere dan de problematiek

'mensenhandel' betrof of als gevolg van onvoldoende elementen om een onderzoek te starten door het parket.

	Aantal	%
Aanmeldingen	213	100
Opgestarte begeleidingen	85	39,9
Niet-opgestarte begeleidingen	128	60,1

1.4 AANMELDINGEN PER DOORVERWIJZER

Slachtoffer zelf	12
Sociale organisatie	49
Asielcentrum	7
Centrum voor illegalen	12
Lokale Politie	25
Federale Politie	50
Advocaten	9
Pag-asa	13
Surya	6
Privé	25
Andere	5

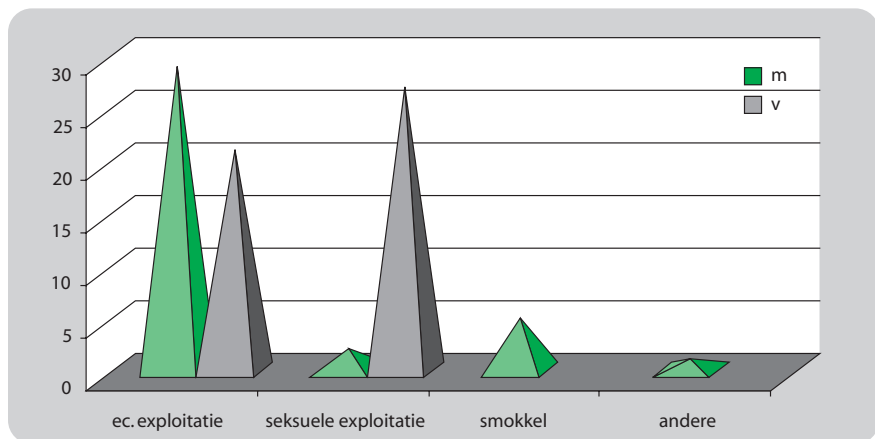

1.5 NATIONALITEITEN EN GESLACHT VAN DE OPGESTARTE BEGELEIDINGEN

Nationaliteit	m	v
Albanië		2
België		2
Brazilië	4	2
Bulgarije	2	3
China	6	10
Filippijnen		2
Ghana	3	
Hongarije		2
Indië	3	1
Indonesië		1
Irak	2	
Iran	1	
Kameroen	1	
Kirgizië		1
Litouwen	1	1
Marokko		6
Mongolië		2
Nigeria	3	6
Oezbekistan		1
Roemenië	8	1
Senegal	1	
Sierra Leone	1	1
Slovakije		1
Thailand		4
Totaal:	36	49

1.6 AARD VAN DE UITBUITING PER GESLACHT

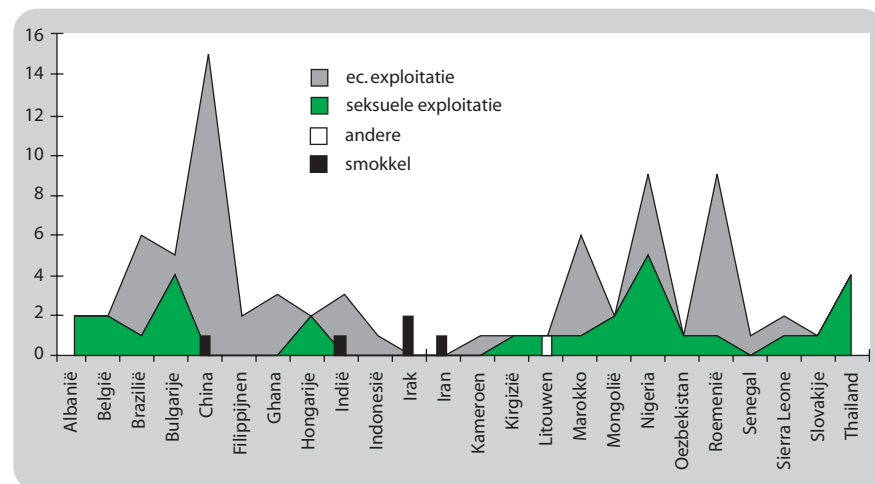
Aard van exploitatie	m	v
Ec. Exploitatie	29	21
Seksuele exploitatie	2	27
Smokkel	5	
Andere	1	
Totaal:	37	48

1.7 AARD VAN DE UITBUITING PER NATIONALITEIT

Nationaliteit	seks. exploitatie	ec. Exploitatie	smokkel	andere
Albanië	2			
België	2			
Brazilië	1	5		
Bulgarije	4	1		
China		15	1	
Filippijnen		2		

Ghana		3		
Hongarije	2			
Indië		3	1	
Indonesië		1		
Irak			2	
Iran			1	
Kameroen		1		
Kirgizië	1			
Litouwen	1			1
Marokko	1	5		
Mongolië	2			
Nigeria	5	4		
Oezbekistan	1			
Roemenië	1	8		
Senegal		1		
Sierra Leone	1	1		
Slovakije	1			
Thailand	4			
Totaal:	29	50	5	1

2 JURIDISCHE BEGELEIDING

In 2008 werden er 184 mensen juridisch begeleid. Het gaat dan zowel om nieuwe begeleidingen opgestart in 2008, als begeleidingen die vroeger reeds werden opgestart.

Hieronder kan u een overzicht vinden van de betrokken gerechtelijke gebieden.

Definitieve uitspraken

	Seks. Expl.	Eco. Expl.	Gemengd	Smokkel
1ste aanleg Antwerpen	2	2		
1ste aanleg Brussel	1**			1*
1ste aanleg Gent		1**	1***	
1ste aanleg Hasselt	1			
1ste aanleg Namen				1
1ste aanleg Mechelen		1		
Hof van Beroep Gent				1*****

* zaak waarin 2 families in begeleiding zijn bij Payoke

** zaak waarin 2 slachtoffers in begeleiding zijn bij Payoke

*** zaak waarin 3 slachtoffers in begeleiding zijn bij Payoke

**** zaak waarin 4 slachtoffers in begeleiding zijn bij Payoke

Dit overzicht werd opgesteld eind 2008. Dossier veranderen nogal vaak van rechtsgebied. Dit omwille van de territoriale onderzoeksbevoegdheden. Het is niet omdat een onderzoek wordt opgestart in een bepaald rechtsgebied dat deze daar ook effectief wordt afgesloten.

In 2008 werden er 16 uitspraken gedaan. In het totaal waren er 21 cliënten bij betrokken. Het gaat om uitspraken zowel in zaken van seksuele exploitatie (6), economische exploitatie (4), gemengde exploitatie (1), en smokkel (5).

Uitspraken waartegen beroep of verzet werd aangetekend

	Seks. Expl.	Eco. Expl.	Smokkel
1ste aanleg Antwerpen	1*		
1ste aanleg Kortrijk	1		1**
1ste aanleg Hasselt			1***

* zaak waarin 5 slachtoffers in begeleiding zijn bij Payoke

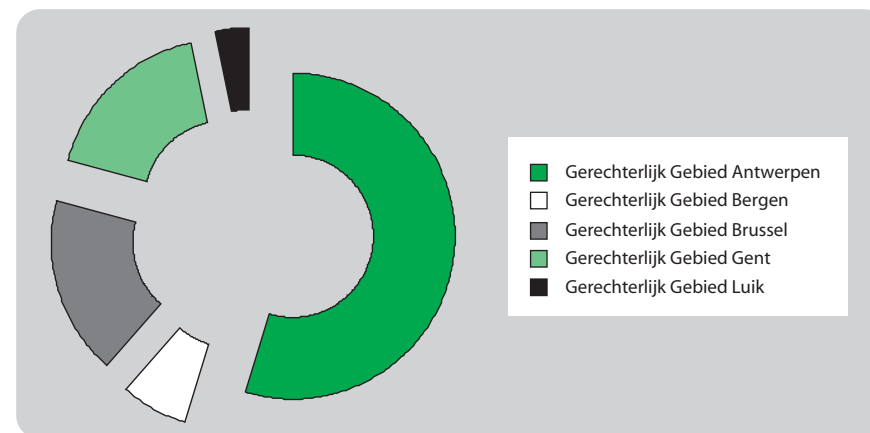
** zaak waarin 4 slachtoffers in begeleiding zijn bij Payoke

*** zaak waarin 2 slachtoffers in begeleiding zijn bij Payoke

Nieuwe Dossiers

Gerechtelijk Gebied Antwerpen	34
Gerechtelijk Gebied Bergen	4
Gerechtelijk Gebied Brussel	11
Gerechtelijk Gebied Gent	11
Gerechtelijk Gebied Luik	2

In 10 dossiers zijn meerdere slachtoffers in begeleiding bij Payoke.

Een markante uitspraak:

Correctionele Rechtbank Gent 17 december 2008

In deze zaak stelden zowel het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor racismebestrijding als de drie slachtoffers zich burgerlijke partij.

Er zijn 8 verdachten bij betrokken. De zaak is in 2 luiken te verdelen.

Er bleek een groep Belgen, die goede contacten hebben in Roemenië, een soort van

prostitutienetwerk/huwelijksbureau te wilden opzetten. Een aantal van hen ging naar een stadje in Roemenië om een aantal meisjes naar België te lokken, onder het mom van een job als poetsvrouw of babysit. Hier aangekomen werd getest of ze tewerk zouden kunnen worden gesteld in de prostitutie. Lukte dit niet (omdat het meisje dit echt niet wilde) werd zij verkocht aan een man om een relatie mee te hebben.

Nu blijkt dat 1 van deze mannen een soort van prostitutienetwerk wou opzetten met een aantal buitenlandse meisjes. Dit laatste is het andere luik van de zaak.

De zaak begon te rollen toen 1 van de betrokken slachtoffers in oktober 2005 kon wegvlugten van 1 van de verdachten. Zij was naar België gelokt door 1 van de andere verdachten onder het mom te kunnen werken als babysit. Zij kende deze persoon al sinds ze een klein meisje was en dacht dat ze deze volledig kon vertrouwen. Hier aangekomen heeft hij haar in de prostitutie proberen te duwen. Na een tijdje bleek dat dit soort werk haar niet lag, eveneens had zij toen al kennis gemaakt met de zoon van 1 van de andere verdachten. Deze zag een relatie met haar volledig zitten en zij verhuisde naar het huis van zijn vader. De situatie bleek daar ook niet goed. Zij werd seksueel misbruikt en werd verplicht drugs nemen. Zij werd ook ingeschakeld in het verdelen van de kranten. De vader is invalide en de enige bijverdienste die hij heeft, was het doen van een krantenronde. Na een tijdje kon zij de situatie niet meer aan, vluchtte weg, en legde verklaringen af tegen deze personen.

De zaak was toen in onderzoek bij het Parket van Dendermonde. Toen was het enkele jaren windstil, totdat een volgend slachtoffer begin 2006 zich bij onze diensten aanmeldde.

Zij bleek op een soortgelijke manier naar België te zijn gelokt (door dezelfde man), ze werd ook getest in de prostitutie maar bleek eveneens niet bereidwillig te zijn de job uit te oefenen. Zij leerde via dezelfde verdachte een man kennen en begon met hem een relatie. Pas veel later bleek dat ze verkocht werd. In het begin van hun relatie was hij steeds zeer vriendelijk en behulpzaam. Na een tijdje begonnen de problemen. Hij hield zich bezig met drugs en probeerde haar steeds in de prostitutie te duwen. Ze weigerde herhaaldelijk, maar doorheen de jaren werd de situatie steeds moeilijker gezien ze samen met de man kinderen had en haar moeder en broer ondertussen ook in België waren. Ze waren ook in eenzelfde soort situatie terecht gekomen. Haar moeder werd aan verschillende mannen verkocht en haar broer diende in verschillende boerderijen te werken. Hij moest ook meehelpen met de krantenronde. Uiteindelijk vond zij toch de kracht weg te vluchten, samen met haar kinderen.

Wegens te weinig beschikbaar personeel heeft het toen bijna 4 maanden geduurd voordat ze haar eerste echte verklaring kon afleggen.

Het derde slachtoffer, haar broer, meldde zich 6 maanden later aan en diende zijn eerste verklaring weer bij een andere politiedienst af te leggen. Het dossier was ondertussen overgemaakt naar Gent want daar was reeds een dossier lopende tegen 1 van de verdachten (het tweede luik van de zaak).

De verdachten werden beticht van mensenhandel met verzwarende omstandigheden.

2 verdachten werden vrijgesproken, de rest van de verdachten werden veroordeeld tot straffen variërend van 6 maanden gevangenisstraf en een geldboete van € 1000 tot 1 jaar gevangenisstraf en een geldboete van € 1000. De meeste van de straffen werden uitgesproken met een uitstel van 5 jaar.

De burgerlijke partijstellingen werden gedeeltelijk ontvankelijk en gegrond verklaard. 1 slachtoffer kreeg een bedrag van € 2500 toegekend en de 2 andere slachtoffers kregen een provisionele som van € 2500 toegekend. Dit bedrag is provisioneel omdat de omvang van de schade nog dient vastgesteld te worden door een gerechtsdeskundige.

Hoewel de straffen in deze zaak betreuenswaardig laag zijn, en de reden hiervan zeer moeilijk uit te leggen is aan de slachtoffers vinden we het toch positief dat de rechtbank besliste een gerechtsdeskundige aan te stellen om de omvang van de schade vast te stellen. Beide slachtoffers werden jarenlang psychisch onder druk gezet en dit laat tot op de dag van vandaag nog steeds sporen na.

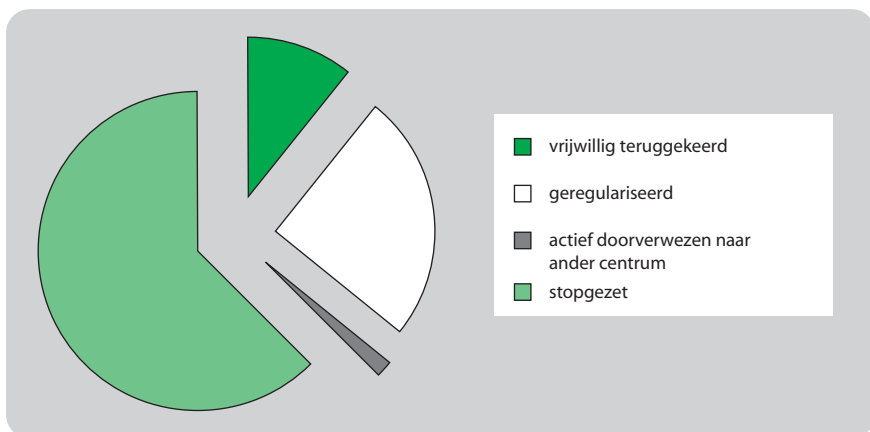
3 VERBLIJFSDOCUMENTEN

Voor de aanvraag van de verblijfsdocumenten in toepassing van de procedure voor slachtoffers van mensenhandel kunnen we steeds terecht bij de cel mensenhandel van Dienst Vreemdelingenzaken. Zij zorgen ervoor dat onze cliënten steeds tijdig in het bezit worden gesteld van de instructies voor het afhalen van hun verblijfsdocument bij de gemeente.

In 2008 werden er 184 cliënten begeleid, waarvan 85 nieuwe opgestarte begeleidingen. Doorheen 2008 werden er 56 begeleidingen afgesloten omwille van verschillende redenen:

Afgesloten dossier in 2008

Vrijwillig teruggekeerd	6
Geregulariseerd	14
Actief doorverwezen naar een ander centrum	1
Stopgezet	35

Dit jaar waren er 6 vrijwillige repatriëringen. Meestal kunnen we een beroep doen op het REAB-programma van IOM. Slachtoffers van mensenhandel vallen onder de kwetsbare groepen die een beroep kunnen doen op dit programma. Sinds de uitbreiding van de EU dienen slachtoffers mensenhandel afkomstig uit dit gebied reeds 3 maanden in België te verblijven alvorens zij een beroep kunnen doen op het REAB-programma. Dit is een spijtige beslissing en heeft ons gedwongen andere oplossingen

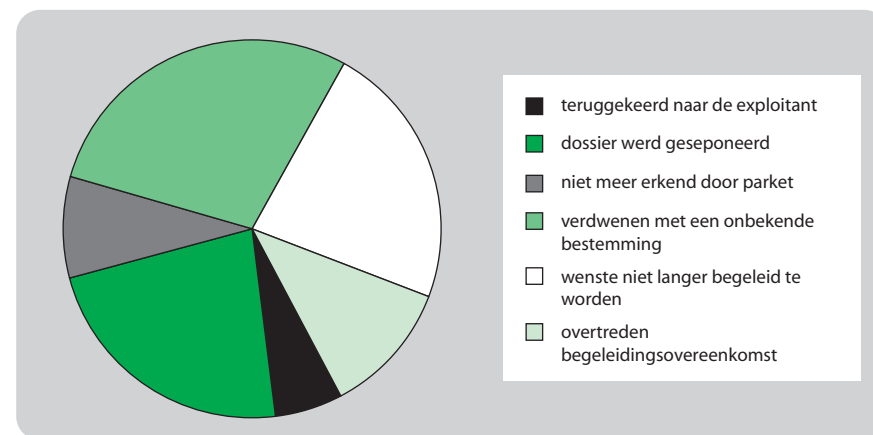
te zoeken om mensen vrijwillig te laten terugkeren.

Gezien er de afgelopen jaren veel kritiek is geweest op de stopzettingen door de gespecialiseerde centra, kan u hieronder een overzicht vinden omwille van welke redenen een begeleiding werd stopgezet.

Er dient wel opgemerkt te worden dat wanneer een begeleiding wordt stopzet omwille van het overtreden van de begeleidingsovereenkomst, de betrokken persoon zich steeds kan aanmelden bij 1 van de 2 andere gespecialiseerde onthaalcentra (Pag-asa of Sürya) om de begeleiding verder te zetten. Dit wordt hen ook zo meegedeeld. Op deze manier wordt de continuïteit van de begeleiding en de verblijfsprocedure niet onderbroken. Door de jaren heen hebben we hierover een vlotte samenwerking opgezet met de 2 andere centra.

Stopgezet in 2008

Teruggekeerd naar de exploitant	2
Dossier werd geseponeerd	8
Dossier werd niet langer erkend door Parket	3
Vertrokken met onbekende bestemming	10
Wenste niet langer begeleid te worden	8
Overtreden van de begeleidingsovereenkomst	4

Nieuwe omzendbrief mensenhandel

Op 26 september 2008 werd een nieuwe omzendbrief¹ ingevoerd om de multidisciplinaire samenwerking m.b.t. de slachtoffers van mensenhandel en / of bepaalde zwaardere vormen van mensensmokkel te stimuleren. De omzendbrief werd op 31 oktober 2008 gepubliceerd in het Belgisch staatsblad².

Het belangrijkste doel van deze omzendbrief is om de specifieke taken van alle actoren, die met slachtoffers van mensenhandel werken, te verduidelijken en af te bakenen. Alleen op deze manier kan er goed worden samengewerkt en dit komt de slacht-

offers enkel ten goede. Verder worden sommige actoren gewezen op hun wettelijke verplichtingen en eerstelijnsdiensten gesensibiliseerd. Ook wordt herinnerd aan de humanitaire rol van de gespecialiseerde onthaalcentra.

De omzendbrief verduidelijkt ook het Belgische beleid inzake mensenhandel.

Er wordt omschreven wie de slachtoffers van mensenhandel zijn, wat men moet doen als men in contact komt met een slachtoffer, hoe een slachtoffer gedetecteerd kan worden, hoe de procedure voor slachtoffers van mensenhandel verloopt en op welke manier de identiteit van de slachtoffers dient bewezen te worden.

De rol van de gespecialiseerde centra, dienst vreemdelingenzaken, de magistraten en het Centrum voor Gelijkheid van Kansen wordt gespecificeerd.

Er wordt ook aandacht besteed aan 2 specifieke gevallen nl. slachtoffers in dienst van diplomatiek personeel en niet begeleide minderjarige slachtoffers.

Voor slachtoffers in dienst van diplomatiek personeel stelde zich het probleem dat deze personen niet vervolgd konden worden, gezien hun diplomatieke onschendbaarheid. Indien er geen vervolging mogelijk was, kon het slachtoffer ook geen beroep doen op de procedure voor slachtoffers van mensenhandel.

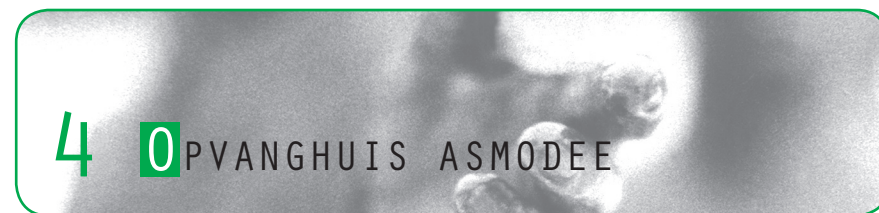
De omzendbrief voorziet echter de mogelijkheid voor deze slachtoffers om toch een gebruik te kunnen maken van de procedure nl. wanneer de magistraat, belast met onderzoek, bevestigt dat het slachtoffer zich effectief in een situatie van uitbuiting bevond. De magistraat dient dan de verklaringen van het slachtoffer af te wegen met alle relevante elementen in het gerechtelijk dossier. Het is niet de bedoeling enkel na te gaan of het arbeidcontract gerespecteerd werd of niet.

I.v.m. niet begeleide minderjarige slachtoffers van mensenhandel werd vastgelegd dat zij (zoals andere niet begeleide minderjarigen) een voogd toegewezen krijgen die hen in alle mogelijke procedures vertegenwoordigen. Ze worden opgevangen in gespecialiseerde centra voor minderjarigen. Enkel de gespecialiseerde centra zullen de administratieve en juridische begeleiding op zich nemen. De verblijfsprocedure blijft voor minderjarigen in principe hetzelfde als voor meerderjarigen. Enkel de reflectieperiode wordt aangepast. Voor een meerderjarige wordt een "Bevel om het grondgebied te verlaten" van 45 dagen afgeleverd. Een minderjarige zal direct in het bezit worden gesteld van een Attest van Immatriculatie van 3 maanden.

De nieuwe omzendbrief is volgens ons vrij volledig maar wel heel uitgebreid. Als het de bedoeling was dat een politiedienst die voor de eerste keer in contact komt met een slachtoffer van mensenhandel aan deze omzendbrief een handleiding zou hebben zodat ze weten wat ze moeten doen in zulke situatie, denken we dat dit iets te ambitieus is. Alle informatie wordt wel gegeven, maar is niet echt gebruiksvriendelijk.

¹Omzendbrief inzake de invoering van een multidisciplinaire samenwerking met betrekking tot de slachtoffers van mensenhandel en / of van bepaalde zwaardere vormen van mensensmokkel.

²Deze omzendbrief vervangt de omzendbrief van 1 juli 1994 betreffende de afgifte van verblijfs- en arbeidsvergunningen (arbeidskaarten) aan vreemdelingen, slachtoffers van mensenhandel (B.S. 7 juli 1994) en de richtlijnen van 13 januari 1997 aan de Dienst Vreemdelingenzaken, Parketten, politiediensten, inspectie van de sociale wetten en de sociale inspectie omtrent de bijstand aan de slachtoffers van mensenhandel (B.S. 21 februari 1997), gewijzigd door de richtlijnen van 17 april 2003 (B.S. 27 mei 2003).

In totaal waren er in 2008, 3363 overnachtingen (kinderen niet meegerekend). Dit is gemiddeld 9,21 vrouw per dag. De minimale verblijfsduur was 1 dag en de maximale was 301 dagen.

Nationaliteiten:

België	1
Brazilië	2
Bulgarije	3
China	12
Filippijnen	2
Hongarije	1
Indonesië	1
Kirgizstan	1
Litouwen	1
Marokko	5
Mongolië	2
Nigeria	8
Roemenië	2
Sierra Leone	2
Slowakije	1
Thailand	4
Totaal	48

Leeftijd:

leeftijd 0-6	1
leeftijd 18-20	3
leeftijd 21-25	15
leeftijd 26-29	15
leeftijd 30-39	9
leeftijd 40-49	4
leeftijd 60-69	1
Totaal	48

Naast onderdak bieden hebben we natuurlijk ook een heleboel activiteiten met onze vrouwen gedaan. In het weekprogramma dat de vrouwen volgen, is hier ook ruimte gecreëerd. Hiervan een overzicht van het aanbod. Dit zijn allemaal groepsactiviteiten die door onze vrouwen graag werden gedaan. We proberen een zo groot mogelijke variatie aan te bieden: van kleine vormende activiteiten zoals vb. afval sorteren, als grote activiteiten zoals vb. uitstap naar het Sfinks festival.

Ondertussen hebben we klein netwerk uitgebouwd met verschillende mensen en diensten die ons steeds ondersteunen in het vinden van een geschikt aanbod naar

onze vrouwen toe. We denken hierbij aan de Zomer van Antwerpen, Sfinks- festival en de samenwerking met Ivca, het “girls in the city” project. Dit netwerk kan zeker nog ruimer en gericht worden en is een werkpunt voor 2009 – 2010.

In 2008 hebben we ook geprobeerd een zo goed mogelijk individueel traject op maat uit te werken, samen met elke vrouw en hierbij samen met hen op stap te gaan. We merken dat dit hen helpt om bepaalde drempels makkelijker te overwinnen en dit draagt bij tot het opbouwen van een positieve band met hen. We willen samen met hen op stap blijven gaan om juist dat duwtje in de rug te kunnen geven dat ze nodig hebben om te kunnen beginnen aan hun nieuwe toekomst.

Lijst van alle activiteiten 2008:

Februari 2008

5/02 Daguitstap naar Brugge
19/02 Collage “verleden – heden – toekomst”
26/02 Rivierenhof

Maart 2008

11/03 EHBO – uitleg
18/03 Minigolf rivierenhof
25 tem 28/03 SUNPARKS - vakantie

April 2008

07/04 Zoo Antwerpen
15/04 Rivierenhof
22/04 Zwembad “Sportoase” Elshout
29/04 Bibliotheek Permeke

Mei 2008

06/05 Sint Anneke
13/05 Collage “verleden – heden – toekomst”
20/05 Minigolf
27/05 Seksuele voorlichting

Juni 2008

03/06 Wijnegem Shopping Center
10/06 Minigolf
17/06 Culturele wandeling door Antwerpen deel 1
24/06 Boot “hogerwal” gaan bekijken

Juli 2008

03/07 Het kind dat...(zomer van Antwerpen)
04/07 BBQ + volksspelen toernooi
07/07 Debbie baby(zomer van Antwerpen)
15/07 Bellewaerde

25/07 Sfinks
30/07 Blankenberge

Augustus 2008

04/08 Zoo Antwerpen
25/08 Antwerpen stad, Koets
29/08 Bobbejaanland

September 2008

02/09 Bib Antwerpen
09/09 Minigolf
16/09 Collage “verleden – heden – toekomst”

Oktober 2008

07/10 Ijsschaatsen
14/10 Bib Arena
28/10 Red Star Line tentoonstelling
30/10 Bowling

November 2008

4/11 Knutselen
18/11 Wijnegem shopping center

December 2008

2/12 Vrouwenwerking PSC
9/12 Vorming afval selecteren
23/12 Kerstdiner met de vrouwen, personeel en vrijwilligers

5 INTERNATIONALE SAMENWERKING

Payoke bleef een prominent zichtbare internationale rol spelen door in 2008 deel te nemen aan een aantal activiteiten en projecten. Deze activiteiten betroffen ondermeer de het leveren van expertise, de deelname aan conferenties, het geven van training aan militairen, en de verdere samenwerking met nationale en internationale partners.

Het leveren van Expertise

In 2008 werd Patsy uitgenodigd op een aantal regionale, nationale en internationale conferenties om haar deskundigheid en ervaring in het kader van de strijd tegen de mensenhandel over te brengen.

Op 22 juli 2008 kreeg zij erkenning voor haar expertise, toen de Europese Commissie haar benoemde als één van de 21 leden van de Expertgroep voor Mensenhandel, een aanstelling voor een hernieuwbare periode van 3 jaar.

Inmiddels vonden er twee vergaderingen plaats van de nieuwe Expertgroep (2-3 oktober 2008 en 26-27 januari 2009) waarbij de interne regels en procedures van de Groep werden vastgelegd, de initiatieven en prioriteiten van de Groep werden geïdentificeerd (herziening van de Kaderbeslissing, het EU Actieplan, de Dag van de Strijd tegen de Mensenhandel van 2009 en de Richtlijn van 2004). Tevens werd er gewerkt rond het indienen van projecten bij de Europese Commissie.

Patsy werd eveneens geconsulteerd voor haar expertise over datacollectie voor een project van het Oostenrijkse Ministerie van Binnenlandse Zaken over 'Het Ontwikkelen van Richtlijnen over het Inzamelen van Gegevens over Mensenhandel, met Inbegrip van Vergelijkende Indicatoren'.

Dit project werd geïmplementeerd door IOM Wenen met de financiële steun van de Europese Commissie en het Directoraat-Generaal voor Justitie, Vrijheid en Veiligheid via het Programma inzake de Preventie en de Strijd tegen de Misdaad van 2007. De groep was samengesteld uit een aantal zeer gekende en gerespecteerde mensenhandeldeskundigen en kwam in 2008 vier keer bij elkaar voor het ontwikkelen en formuleren van schriftelijke richtlijnen.

De uiteindelijke publicatie werd bij de Definitieve Ministeriële Conferentie op 23-24 februari in Wenen voorgesteld.

Ook voor het Vienna Forum in de Strijd tegen de Mensenhandel werd beroep gedaan op de expertise van Patsy. Het gaat hier over een initiatief dat de politieke steun wil opwekken voor de doelstellingen van het Wereldwijd V.N. Initiatief in de Strijd tegen

de Mensenhandel (UN GIFT).

Dit forum, dat in februari plaats vond, bracht een groot aantal mensenhandelexperten samen, waarbij informatie en ervaring werd uitgewisseld, een stand van zaken van de lopende programma's werd opgemaakt en een opvolgingssysteem voor toekomstige acties werd ontwikkeld.

Een andere doelstelling van het forum was het stimuleren van de samenwerking en partnerschap tussen de deelnemers.

Presentaties

In de loop van 2008 werd Patsy uitgenodigd op een aantal conferenties en workshops. Hier volgt een selectie van enkele van deze evenementen.

- In maart nam ze deel aan een internationale conferentie over "Maatregelen en Beleid in de Strijd tegen de Mensenhandel" die plaats vond in Athene, Griekenland in samenwerking met het Griekse Ministerie van Buitenlandse Zaken, het Secretariaat-Generaal voor Gelijkheid tussen Mannen en Vrouwen van het Griekse Ministerie van Binnenlandse Zaken, de IOM Missie in Griekenland en het Research Centrum voor Gelijkheid tussen Mannen en Vrouwen (KETHI). Hierbij gaf Patsy een overzicht van het Belgische Samenwerkingsmodel in de Strijd tegen de Mensenhandel.

- In april nam ze deel aan een panelgesprek over 'Vernieuwend Toezicht voor het Europese Beleid inzake de Mensenhandel' dat in Wenen plaats vond onder de auspiciën van de Voorzitter van het Oostenrijks Integratie Fonds, het Oostenrijks Ministerie van Binnenlandse Zaken en de Nationale Taskforce tegen de Mensenhandel. Tijdens deze discussie legde Patsy de voornaamste doelstellingen uit voor sterkere Europese Samenwerking, zoals het opstellen aan een duidelijk overzicht van alle actoren per land, de vertaling naar het politieke niveau, de noodzaak aan blijvende betrokkenheid, het creëren en onderhouden van capaciteit op straatniveau binnen de NGO's en politie, en het instellen van tweerichtingsverkeer van het beleidsniveau naar het uitvoeringsniveau.

- Patsy nam eveneens deel aan 2 workshops die georganiseerd werden door het Technical Assistance Information Exchange Instrument van de Europese Commissie (TAIEX). TAIEX is een instelling van de Directorate-General Enlargement van de Europese Commissie en helpt landen met de benadering, toepassing en handhaving van EU wetgeving. Tijdens de workshop die in juni in Chisinau, Moldavië plaats vond, gaf Patsy een overzicht over de identificatie van slachtoffers. Een tweede workshop die ze bijwoonde vond plaats in september in Tirana, Albanië, waar Patsy uitleg gaf over de rol van de lokale overheden bij de bescherming van slachtoffers, de strijd tegen de mensenhandel en de strijd tegen corruptie.

- In oktober werd ze uitgenodigd om deel te nemen aan een seminarie in Trier, Duitsland dat met de steun van de Europese Unie werd georganiseerd door de European Law Academy (ERA). Dit seminarie droeg de naam 'Mensenhandel door Internationale Samenwerking in Strafzaken' bood Patsy het platform om expertise uit te

wisselen over de recente ontwikkelingen op het domein van de mensenhandel met bijzondere aandacht voor de handel in kinderen.

• Eveneens in oktober woonde Patsy het “Forum for Comparative Dialogue Promotion of Social Policies – an Investment in the Future” bij in Riga, Litouwen. Dit forum vormde het platform voor een vergelijkende dialoog over sociaal beleid en de implementatie ervan in Canada en geselecteerde Europese Staten, in het bijzonder de Baltische en Noordelijke staten. Dit forum was een initiatief binnen het kader van het ‘Public Diplomacy Project, EU-Canada Relations’ van de Europese Commissie – en werd georganiseerd door de Universiteit van Litouwen en de Capilano universiteit (Canada) die de deelnemende Canadese universiteiten, geassocieerd met het netwerk voor Europese Studies vertegenwoordigde. Buiten haar presentatie “Pionieren in de Strijd tegen de Mensenhandel”, gaf Patsy voor de eerste keer de kunsttentoonstelling Payoke 20 jaar waarbij ze een zeer positieve respons van de deelnemers aan het forum kreeg.

Militaire Training.

In 2008 bleef Patsy zowel in België als in het buitenland training geven aan militairen. In maart werd er in de Militaire School in Brussel een opleiding gegeven aan officieren over instabiliteitsfactoren en hun relatie tot mensenhandel.

In mei werd Patsy nogmaals uitgenodigd door het Oostenrijkse leger om training te geven in het Zentrum Einsatzvorbereitung in Götsendorf.

Samenwerking op het Nationale niveau.

Ter gelegenheid van de tweede Anti – Mensenhandel Dag van de E.U., en in samenwerking met Pag-Asa, Sürya, het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding en de Samilia Stichting, organiseerde Payoke in Antwerpen een informatie- en bewustmakingscampagne over mensenhandel.

Hierbij werd er een kortfilm met de titel “10 Minuten” getoond. Deze film had een zeer sterke impact op het publiek en gaf aanleiding tot veel discussie en debat.

In maart had Payoke de eer om de Belgische koningin Paola mogen ontvangen. De koningin kwam naar Payoke om zowel het bezoek van Koning Boudewijn dat 15 jaar eerder plaats had gevonden, te herdenken, als het 20 jarig bestaan van Payoke. De Koningin ontmoette verschillende medewerkers van Payoke en had de gelegenheid om met enkele van onze slachtoffers te praten.

Samenwerking op het Internationale niveau.

Payoke werkt reeds drie jaar samen met de EU/Canadian Study Tour, een initiatief van de Europese Commissie en de Canadese Regering, dat studenten de gelegenheid biedt om de Europese Instellingen in Brussel, Straatsburg, Luxemburg en Trier te bezoeken.

Na de rondreis kunnen studenten een zomer stageplaats krijgen bij één van deze instellingen.

Dit jaar ontving Payoke twee getalenteerde stagiaires van de rondreis terwijl ze de nodige prestaties leverden tegelijkertijd beroepservaring opdeden in het domein van de strijd tegen de mensenhandel.

Dit jaar concentreerden de stagiaires zich op het verrichten van belangrijk onderzoek, het schrijven van landenprofielen en organiseerden ze de kunsttentoonstelling voor de viering van het 20 jarig bestaan van Payoke.

In november werd Patsy naar Canada uitgenodigd om over het fenomeen mensenhandel lezingen te geven aan een aantal universiteiten en andere instellingen.

Tijdens deze intensieve rondreis van twee weken werden een groot aantal presentaties en interviews gegeven en nam ze aan vergaderingen en discussies met NOG's, politiediensten, vakbonden, universiteitsstudenten, ministeries en zelfs senators waarbij ervaringen, expertise en aanbevelingen werden uitgewisseld.

Tijdens 2 weken bezocht Patsy 7 verschillende steden, 10 universiteiten en andere instellingen en reisde ze van kust tot kust, zoals hoger werd vermeld.

Bovendien bracht Patsy de kunsttentoonstelling van het 20 jarig bestaan van Payoke met zich mee.

Met de onschatbare hulp van een aantal studenten op elke locatie konden de deelnemers niet enkel genieten van de uitleg van Patsy, doch konden ze via de kunst eveneens de groei en ontwikkeling van Payoke tijdens de voorbije 20 jaar vaststellen.

6 PSYCHOSOCIALE BEGELEIDING

Reeds vele jaren tracht Payoke slachtoffers mensenhandel niet enkel doorheen de juridische en administratieve procedure te helpen, maar we proberen ook het privé-leven van onze cliënten terug op de rails te krijgen. Slachtoffers mensenhandel hebben namelijk heel wat ondersteuning nodig. We proberen bijgevolg niet enkel de opgelopen trauma's te verwerken, maar we proberen hen ook te begeleiden naar volledige zelfstandigheid. Dit is geen makkelijke opdracht. Het zelfvertrouwen van slachtoffers is gekraakt, hun zelfredzaamheid gebroken en vaak geloven ze niet meer in het eigen kunnen.

De overgang van residentiële naar ambulante begeleiding

Na de initiële periode van residentiële opvang wordt samen met hen uitgekeken naar een nieuwe woonst, een eerste stap naar zelfstandigheid. Sinds een tweetal jaar is een werknemer van Payoke bijna voltijds bezig met het zoeken naar een geschikte woonst voor onze cliënten. Dit is geen sinecure. Vele hindernissen dienen genomen te worden. Niet alleen beschikken onze cliënten slechts over een beperkt budget (een equivalent van het leefloon dat vastgesteld is op € 711,56), maar ook de woonmarkt zorgt voor heel wat beperkingen.

De meeste huisbazen willen geen huurders die een leefloon van het OCMW ontvangen omdat zij meestal niet beschikken over een huurwaarborg. Ook bij immobiliën blijft de deur meestal gesloten als je geen loonfiches kan voorleggen. Het is natuurlijk te begrijpen dat iedere verhuurder schrik heeft voor wanbetalers en wenst dat de huur op tijd betaald wordt. Hierom garanderen we steeds dat de huurprijs rechtstreeks door het OCMW aan de verhuurder wordt overgemaakt en slechts het resterende deel van het leefloon aan de cliënt ter beschikking wordt gesteld.

Daarbovenop zijn er ook huisbazen die gewoonweg niet willen verhuren aan vreemdelingen. Ze vinden dat Afrikanen te vettig koken of dat Roemen bijvoorbeeld niet net genoeg zijn. Steeds opnieuw moeten proberen goodwill los te weken. Zo moeten we hen niet enkel overtuigen dat de huurgelden op tijd zullen overgemaakt worden, maar moeten we het ook geregeld krijgen dat de huurwaarborg afbetaald kan worden a rato van € 50,- per maand. Hierdoor komen onze cliënten nogmaals extra financieel onder druk te staan doordat de huurprijs voor een bepaalde periode zo met € 50,- wordt verhoogd. Hierdoor wordt het budget voor een huurwoning beperkt tot maximaal € 350,-

Dergelijke huurwoningen zijn schaars of in erbarmelijke staat. Wat in slechte staat

is, willen ze vaak zo snel mogelijk verhuren. Vele van deze panden die wel toegankelijk zijn voor mensen met een beperkt budget zouden in principe onbewoonbaar verklaard kunnen worden. Vaak is er een enorm vochtprobleem, hangen stopcontacten los uit de muur, is er slechts een boiler van 15 liter om te douchen, werkt de bel niet, is er geen brievenbus aanwezig... Zo is het ook al voorgekomen dat een eigenaar de badkamer niet wou laten zien. Dit gewoonweg omdat er geen aanwezig was. Uit ervaring blijkt ook dat eigenaars er vaak op aandringen om een contract te ondertekenen en ze beloven steeds dat de 'kleine' onvolkomenheden snel hersteld zullen worden, in de praktijk blijken dit maar al te vaak loze beloftes.

Door de jaren heen zijn we er echter wel in geslaagd een eigen databank op te stellen van eigenaars met een sociale inslag die bereid zijn om onze vraag naar degelijke en goedkope huisvesting te helpen beantwoorden. Vele van deze huisbazen contacteren ons ook wanneer ze een studio of een appartement vrij hebben. Dit is een enorme steun voor ons.

Enmaal de cliënten goed geïnstalleerd zijn, start een nieuw proces van bevrijding en willen cliënten zo snel mogelijk aan de slag. Voor alle migranten is het vinden van een legale job een belangrijke stap naar een waardig bestaan. Ze zijn heel dankbaar voor de financiële steun die ze krijgen van het OCMW, maar willen zich hier vaak zo snel mogelijk van bevrijden. Het vinden van een menswaardige job is vaak het begin van een nieuw leven, zelfstandigheid, en een hernieuwd vertrouwen in de maatschappij.

Daartegenover staat doorgaans een lang traject van taal- en beroepsopleidingen, dat hun integratie en emancipatie vertraagt. Als je weet dat een nieuwkomer ongeveer twee jaar tijd nodig heeft om een niveau Nederlands te behalen die door werkgevers als bevredigend wordt bevonden, weet je dat ook op dit vlak een interne strijd wordt gevoerd. Om de noden en behoeften op vlak van opleiding en tewerkstelling in kaart te brengen, werd vorig jaar besloten om de slachtoffers mensenhandel, in begeleiding van één van de drie opvangcentra, te bevragen met een gestandaardiseerde vragenlijst.

Socio-demografische resultaten enquête

Alle cliënten die op 1 juli 2008 in begeleiding waren werden bevraagd in de periode tussen 1 juli 2008 en 30 september 2008. In totaal namen 87 respondenten van Payoke deel aan de enquête. In de vragenlijst stonden de thema's opleiding & tewerkstelling centraal, maar er werd ook gepeild naar de socio-demografische kenmerken van de respondenten. Op basis van dit laatste kunnen we alvast een algemeen profiel schetsen van de slachtoffers mensenhandel in begeleiding in het najaar van 2008.

Uit de bevraging blijkt dat er globaal gezien (over de drie centra) evenveel mannen als vrouwen als slachtoffers in begeleiding zijn. In Payoke zijn er echter nog steeds meer vrouwen als mannen in begeleiding: 64% zijn vrouwen en 36% zijn mannen. Als we echter een onderscheid maken naar het type van uitbuiting is het merendeel van de economisch uitgebuite slachtoffers mannelijk (64,4%) en zijn op één na alle seksueel

uitgebuite slachtoffers vrouw. We smokkel betreft zijn er ongeveer evenveel mannelijke als vrouwelijke slachtoffers.

Slachtoffers van mensenhandel komen van overal ter wereld in België terecht. Toch merken we een aantal tendensen. In Payoke zijn ongeveer de helft van de slachtoffers afkomstig van Azië: 35,6% komt uit China, 9,1% uit India, 4,6% uit Thailand. Andere Aziatische landen zijn de Filippijnen, Indonesië, Mongolië, Kirgizië, Oezbekistan, Iran, Irak en Sri Lanka. Bijna 14% van de slachtoffers is van Oost-Europese oorsprong: vooral van Roemenië (9,1%), Polen (2,3%) en Rusland (2,3%). Andere landen zijn Albanië, Bulgarije, Hongarije, Litouwen, Moldavië en Oekraïne. Een derde van de slachtoffers komt uit Afrika, uit landen als Nigeria (24%), Marokko (2,3%), Senegal (2,3%), maar ook uit Ghana, Kameroen en Sierra Leone. Uit Zuid-Amerika komen echter vrij weinig slachtoffers, voornamelijk uit Brazilië. Deze tendens is echter wel groeiend.

Wat het type uitbuiting betreft, blijkt economische uitbuiting (49,5%) de grootste problematiek, gevolgd door seksuele uitbuiting (42,5%) en smokkel (8%). De meerderheid van de slachtoffers economische uitbuiting, voornamelijk mannen, is afkomstig uit China, India en Brazilië. De slachtoffers van seksuele uitbuiting zijn voornamelijk afkomstig uit Oost-Europese landen zoals Roemenië en Bulgarije, maar ook uit Nigeria en Thailand.

De gemiddelde leeftijd van de bevraagde respondenten is 27 jaar. Een vierde van hen is onder de 25 en slechts een achtste van de begeleide slachtoffers is ouder dan 40.

Kenmerken m.b.t. vorming en tewerkstelling

Slechts 10% van de slachtoffers is niet in het bezit van een diploma uit het land van oorsprong. Zo'n 36% is kortgeschoold (enkel een diploma lager onderwijs), 40% behaalde het diploma secundair onderwijs en 11% heeft een diploma hoger onderwijs. De helft van de slachtoffers in begeleiding is dus midden- of kortgeschoold.

Wanneer slachtoffers mensenhandel in begeleiding komen trachten we hen ze zo snel als mogelijk te activeren. In Vlaanderen geldt ook een inburgeringsplicht. Dit wil zeggen dat iedere nieuwkomer zich dient aan te melden bij het regionale onthaalbureau. Hier dienen ze een inburgeringscontract te ondertekenen en deze omvat zowel een verplichte cursus Maatschappelijke Oriëntatie alsook een geïntegreerd traject Nederlands. Zonder een basiskennis van de Nederlandse taal is activering in het beroepsleven dan ook zo goed als onmogelijk.

Eenmaal cliënten een bepaald niveau Nederlands hebben bereikt wordt een intake bij de VDAB geregeld. Zij helpen de cliënten zoeken naar een gepaste opleiding en/of werk. Uit het onderzoek dat wij hebben gevoerd bij onze cliënten blijkt dat ongeveer de helft van onze cliënten reeds werk hebben gevonden. Zoals blijkt uit onderstaande cijfers is het hebben van een diploma uit het land van herkomst hierbij niet echt een extra troef.

diploma	werkt respondent op moment van de bevraging		totaal
	ja	nee	
zonder diploma	3	5	8
basisonderwijs	21	18	39
secundair onderwijs	15	16	31
hoger onderwijs	3	6	9
	42	45	87

Wel blijkt dat iedereen, op één persoon na, die een beroepsopleiding heeft gevolgd (18,4%) (georganiseerd door VDAB of andere tewerkstellingspartners)³ op het moment van de bevraging aan het werk is. Dergelijke opleidingen vormen dus wel degelijk een extra troef voor mensen die moeilijk te activeren zijn.

volgde of volgt beroepsopleiding			totaal
gevolgd	aan het volgen	niet gevolgd	
12	4	71	87

Daarom proberen we zoveel mogelijke samenwerkingsverbanden op te zetten met laagdrempelige tewerkstellingsprojecten die een werkervaringsproject combineren met een geïntegreerd traject Nederlands.

Gelukkig zien we de laatste jaren een steeds verdere groei van dergelijke tewerkstellingsinitiatieven, initiatieven die migranten laten proeven van de arbeidsmarkt. Laagdrempelige opleidingen en stages helpen migranten en slachtoffers mensenhandel in het bijzonder hun vertrouwen in het eigen kunnen terug te winnen. We merken duidelijk dat wie meegestapt is in dergelijke initiatieven sterker gewapend terugkeert.

Bij Payoke zijn er slechts drie cliënten die geen taalopleiding hebben gevolgd. Dit omdat deze cliënten woonachtig zijn in Brussel en reeds één van onze landstalen als moedertaal hebben. Voor hen bestond dan ook niet de behoefte om een taalopleiding te volgen. Hieronder vindt u het niveau dat de anderen reeds hebben bereikt.

bereikt niveau in één van de landstalen					totaal
NVT	alfabetisatie	beginners	half gevorderd	gevorderden	
3	22	44	14	3	86

³ De beroepsopleidingen die werden gevolgd werden naast de klassieke tewerkstellingspartners zoals VDAB en OCMW ook door verscheidene andere tewerkstellingspartners georganiseerd waaronder LBC, Syntra, Jes vzw, de Katoennatie, De Kiem vzw, Werkvorm vzw en IVCA.

Het overgrote deel van de cliënten wordt tewerkgesteld in de horeca (31,7%) en binnen de dienstverlening, lees schoonmaaksector (26,8%). De andere sectoren waarin ze worden tewerkgesteld zijn binnen de ambachtelijke beroepen (2,4%), de bouwsector (9,7%), distributie en verkoop (4,9%), als industriële technici (4,9%), de primaire sector (7,3%), procesindustrie (4,9%), metaal mechanica en elektriciteit (2,4%), paramedische gezondheid (2,4%) en binnen de textiel, grafische, hout en confectie (2,4%).

Uit de enquête blijkt dat het merendeel van de cliënten werk vindt dankzij de relaties die ze hebben opgebouwd uit hun eigen netwerk (42,8%). Slechts 9,5% van de cliënten vond werk via VDAB, 7,1% wordt tewerkgesteld in het kader van het systeem van de dienstencheques en 14,2% via interim. Een belangrijk tewerkstellingdienst is echter ook de dienst tewerkstelling van het OCMW, zo wordt 17% van onze cliënten tewerkgesteld in het kader van een artikel 6o. Alhoewel deze tewerkstelling slecht voor een periode van één jaar is, vormt dit een belangrijke eerste ervaring die een enorme troef blijkt naar verdere tewerkstelling toe.

Een belangrijke vraag is natuurlijk ook waarom de helft van onze cliënten nog geen werk hebben gevonden. De redenen hiervoor zijn zeer divers. Doch, de belangrijkste reden blijft nog altijd een onvoldoende talenkennis. Ongeveer 60% van de respondenten haalt dit aan als één van de belangrijkste redenen waarom ze hun kans nog niet schoon zien op de arbeidsmarkt. Andere redenen die vaak aangehaald worden zijn het feit niet voldoende gekwalificeerd te zijn, geen opvang voor de kinderen te vinden, zich willen bezig houden met de opvoeding van de kinderen of het feit dat ze een opleiding aan het volgen zijn. Ongeveer een vierde van de niet werkende respondenten haalt ook aan dat ze nog maar net in begeleiding zijn waardoor ze vaak nog niet gerechtigd zijn om te werken aangezien ze nog niet in het bezit zijn van een arbeidskaart.

We kunnen dus stellen dat we er vrij goed in slagen onze cliënten te activeren. Dit niet enkel dankzij de vlotte samenwerking die werd opgebouwd met verschillende tewerkstellingsinitiatieven, maar hoofdzakelijk ook dankzij de inspanning die de cliënten zelf leveren. Bijna iedereen heeft een taalopleiding gevolgd of is deze aan het volgen. Ongeveer 10% van hen volgde naast een taalopleiding ook een beroepsopleiding. Verder trachten ze zich naast ingeschreven te zijn bij de VDAB, ze zich ook in te schrijven in verschillende interimkantoren, vraagt men rond in hun netwerk, lezen ze de annonces in de kranten en is een klein percentage ook actief op zoek op het internet.

